

Færøerne, nemlig desangaaende at udgive en særlig Lov. Hvad angaaer det Spørgsmaal, som allerede er blevet bragt paa Bane mellem Ministerierne, om Udvidelsen af visse criminelle Love til Færøerne, da er det under Justitsministerens Ansvarlighed, at disse Love ville have at emanere, og ikke under Indenrigsministerens; endnu er der ikke udkommen nogen Lov om, hvorledes Love skulle gives for Færøerne, men jeg antager, som sagt, at den rette Maade at ordne Sagen paa, vil være den, som er udviklet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger), og som i det Væsentlige stemmer med det, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te District (Jesperfen) har fremsat.

Bsberning: Jeg kan dog ikke saa ganske slippe bort fra denne § 41, thi, da en af Grundlovens Bogtere, nemlig den ærede Indenrigsminister, har sagt, at dette „større“ her ikke kan betyde større end Folkethingsfredsen, saa er jeg bleven angstelig for Fortolkningen af Grundloven. Dersom det ikke betyder større end Folkethingsfredsen, saa kan det jo betyde f. Ex. „større end Uhrværket her i Salen“, det maa dog være større end Noget, og det maa være større end noget Bestemt, og jeg troer Ingen kan bortfortolke, at der her har været meent større Kredse end de, hvorfra Folkethingsvalgene ere stæete (Ja! Ja!). Det gjør mig ondt, at den ærede Indenrigsminister for en Argumentations Skyld har vovet sig ud paa et Gebeet, der ellers kunde synes saa lidet skadeligt. Jeg kommer tilbage igjen — ikke fordi det, som sagt, er min Hovedanskuelse, men fordi det er det, som er blevet gjort gjældende mod os — jeg kommer tilbage til, at man har sagt, at vi skulle ikke, fordi Grundloven ikke vil. Jeg svarer hertil gjentagende: vi skulle lade være, fordi Grundloven vil, at vi skulle lade være, og, om jeg ogsaa sammenligner §§ 39, 41 og 44, saa kan jeg ikke faae Andet derudaf. Jeg maa bemærke, at jeg ikke ved her at foreslaae, at Landsthingsvalget skulde falde bort har dermed meent, at et saadant Valg slet ikke skulde kunne komme frem; thi det fremgaaer noksom af min Udtalelse, at jeg er redebon til at see et Landsthingsvalg komme frem, saasnart at Betingelserne ere tilstede for, at det kan blive

til. Jeg siger, at, naar man undersøger ndie disse Paragrapher og tager dem i deres Sammenhang, saa vil man see, at et Landsthingsvalg, for at tilfredsstille de nødvendige Betingelser, ikke kan komme til at indtræde nogenlunde tilfredsstillende, saalange man ikke har fundet paa et Middel til at gjøre Færøerne med Hensyn til Balgvasenet ligeoverfor Landsthinget større paa en eller anden Maade, end de i Birkeligheden ere efter Folketallet og Udstrækningen, og det eneste Middel dertil er ved at samle først Færøerne til et virkeligt færøisk Hele, hvor de da optræde i deres Valg som en Sum af Genheder, der ere forskjellige fra de Genheder, der summere op til Folkethinget. Det er dette, man naaer, naar man overlader Landsthingsvalgene til en Udtalelse af den færøiske Repræsentation, til denne indtil en vis Grad lovgivende eller raadgivende Forsamling. Man vil see, hvor megen Bægt jeg lægger paa denne Maade at samle Valget, for at faae en Bevidsthed tilveie, førend man vil benytte det, naar man kommer til de senere Vædringsforslag. Min Hovedgrund, hvorfor jeg modsætter mig denne Deel af Loven og hele Loven, om mit Vædringsforlag forkastes, det er, at man kræver til Landsthinget en Landsthingsmand valgt, som ikke faaer den Betydning, ligeoverfor Landsthinget og ligeoverfor Færøerne, som han som Landsthingsmand skal have. Det faaer han ikke, og det kan man kun skaffe ham derved, at han bliver og føler sig at være en Repræsentant for hele Færøerne paa en anden Maade, end Folkethingsmanden er. Han faaer dette paa ingen Maade, idetmindste saaledes, som vi have opfattet Grundloven, — derved, at han kun stiller sig fra Folkethingsmanden ved de flere Penge, han har i sin Lomme eller ved den større Indtægt, han har, thi vi have eengang for alle ikke villet gjøre dette til nogen Hovedbetingelse, men han faaer det kun ved denne Betingelse i Forbindelse med de andre. Jeg har nu gjort mig Umage for at forklare min Anskuelse saa meget som muligt, og jeg for min Part skal nu overgive det til Afstemningens Afgjørelse.

Monrad: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af Steen, Thomsen, Neergaard,